

Κέρας μετασκευασμένον εἰς σάλπιγγα, μουσικὸν ὄργανον. Πβ. βούκινο.

βουκέντρα, ἰδ. βούκεντρο.

βουκεντράκι τό, πολλαχ. βουκεδράκι Κρήτ. φ'κεντράκι Α.Ρουμελ. (Καρ.)

Ἵποκορ. τοῦ οὖς. βούκεντρο διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - άκι.

Μικρὸ βούκεντρο ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Πρινέμπο εἶν' τ' ἀλέτρι μου, δαφνένιος ὁ ζυγός μου, ὡς καὶ τὸ βουκεντράκι μου βασιλικὸν κλωνάρι Πελοπν.

βουκεντρεᾶ ἡ, βουκεντρεᾶ Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.) βουκεδρεᾶ Πελοπν. (Λεῦκτρ.) βουτσεντρεᾶ Αἰγιν. Μέγαρ. βουρκεντέα Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) βουρκεντρεᾶ Πόντ. (Κοτύωρ.) βουκεντρεᾶ πολλαχ. βουκεντρεᾶ Ἰκαρ. βουκεδρεᾶ Δ.Κρήτ. βουκεντρεᾶ Κάρπ. Χάλκ. βουκεδρεᾶ Α.Κρήτ. φ'κεδρεᾶ Θράκ. (Τσακίλ.) βουκεντρεᾶ Πόντ. βουρκεντρεᾶ Πόντ.

Τὸ μεσν. οὖς. βουκεντρεᾶ. Πβ. Σαχλίχ. Στίχ. καὶ ἀφηγ. στ. 459 - 460 (ἐκδ. G Wagner σ. 95) «ἤλθε κι αὐτὴ εἰς τὴν βουλὴν καλὴ ἀρχοντοπούλλα, | ὅπου ἔχεν χίλιες βουκεντρεᾶς ἐπάνω εἰς τὴν καπούλα».

Τὸ διὰ βουκέντρου κτύπημα ἐνθ' ἄν.: Τὰ καπούλα μου πρήσκανε ἀπ' τοσοῖ φ'κεδρεᾶς (ἐκ παραμυθ.) Τσακίλ. Ἄν' κι τρώῃ τὸ βούδ' τὰ βουκεντρεᾶς, ἐμπροστὰ' κι πάει Πόντ. || Ἄσμ.

Ὅπισ', πουλλίν, ὀπίσ', πουλλίν, μὴ τρώς τὴν βουκεντρεᾶν Χαλδ.

βουκέντρι τό, βουκέντρι Πόντ. (Κερασ.) βουρκεντριν Πόντ. βουκέντρι σύννηθ. βουκέντρι πολλαχ. βουκέντρι Θράκ. Πόντ. (Κοτύωρ. Κρώμν. Τραπ. Χαλδ.) βικέντρι Θράκ. Πόντ. (Χαλδ.) βουρκεντριν Πόντ. (Κοτύωρ.) β'κέντρι Θράκ. βουτσέντρι Κύπρ. ὀυτσέντρι Κύπρ. βουτσέντρι Νάξ. Πελοπν. (Ἀργολ. Τρίκκ.) Χίος βουτσέντρι Τσακων. βουτσέντρι Κύθν. Πάρ. βουτσέντρι Καππ. βουτσέντρι Καππ. β'τσέντρι Πάρ. (Λεῦκ.) βουκέντρι Καππ. (Ἀραβάν.) βουκέντρι Καππ. (Ἀνακ. Μαλακ. Φλογ.) βουκέντρι Κάρπ. φικέντρι Κάρπ. φ'κέντρι Θράκ. φ'κέντρι Θεσσ. Θράκ. Μακεδ. Στερελλ. φ'κέντρι Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Θράκ. (Σαρεκκλ. Σκοπ.) φουγκέντρι Θράκ. (Σιρέντζ.) φ'κέντρι Θράκ. (Σουφλ.) φουτσέντρι Μέγαρ. φ'τσέντρι Καππ. (Μισθ.) φ'κέντρι Θράκ. (Ἄλμ.)

Ἐκ τοῦ μεσν. οὖς. βουκέντρι. Πβ. Λύβιστρ. καὶ Ροδάμν. Ε 1087 (ἐκδ. J Lambert) «ἐβάσταζε σπόρον με σακκίν, ραβδὶν με τὸ βουκέντρι».

1) Ράβδος μακρὰ τῶν γεωργῶν φέρουσα εἰς τὸ ἔτερον ἄκρον κέντρον σιδηροῦν, διὰ τοῦ ὁποῖου οὗτοι κεντοῦν τοὺς ἀροτῆρας βοῦς διὰ νὰ προχωρήσουν κατὰ τὸ ὄργωμα ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀποκέντρι, βάτα, βελάτρι, βουκεντρούλλα. 2) Μέτρον μήκους ἴσον πρὸς τὸ βούκεντρον Πελοπν. (Αἰγιάλ. Κορινθ. Τρίκκ.) κ. ἄ.: Ἐρριξε ἓνα βουκέντρι χιόνι Αἰγιάλ. Ὁ ἥλιος εἶναι ἓνα βουτσέντρι ἄνον (ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα) Τρίκκ. Συνών. βουκεντρούλο 2.

Πβ. βούκεντρο, δικέντρι.

βουκεντρίζω ἀμάρτ. βουκεδρίζω Θήρ. φ'κεντρίζω Ἡπ. (Πρέβ.) φ'κεδρίζω Θράκ. (Σαρεκκλ.) βουκεντρώ ΣΠασαγιάνν. Ἀντίλ. 30 φ'κιντρώ Θράκ. (Ἄλμ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. βουκέντρι ἢ βούκεντρο.

Νύσσω διὰ τοῦ βουκέντρου ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Μηλὰ μὴλὰ τ' ἀλέτρι σου, τριανταφυλλὰ ὁ ζυγός σου κι τοῦ φ'κιντρί οὐποῦ φ'κιντρεῖ τριανταφυλλὰς κλωνάρι Ἄλμ.—Ποίημ.

Ἀργὰ τὰ βοῖδα του ὁ ζευγὰς ζεγμένα ἐκεῖ'ς τ' ἀλέτρι τὰ βουκεντρεῖ ξοπίσωθε κι ἀράθυμα σαλεύουν ΣΠασαγιάνν. ἐνθ' ἄν. Συνών. βουκεντρώνω.

βούκεντρο τό, βούκεντρον Κάρπ. βούκεντρο σύννηθ. βούκεδρο Εὔβ. (Ἀλιβέρ.) βούτσεντρο Εὔβ. (Ὀρ.) Στερελλ. (Δεσφ.) βούτσεντρον Στερελλ. (Ἀράχ.) φούτσενδρο Μέγαρ. βούκεδρος ὁ, Κρήτ. μούκεδρος Πελοπν. (Μάν.) βουκέντρα ἡ, Ἄνδρ. Δαρδαν. Εὔβ. Ἡπ. Κύθηρ. Λευκ. Πελοπν. (Ἀρχαδ. Βούρβουρ. Γορτυν. Ἡλ. Λακων. Λεντεκ. Λεπεν.) κ. ἄ. βουκέντρα Εὔβ. (Στρόπον.) β'κέντρα Β.Εὔβ. Θράκ. (Αἰν. κ. ἄ.) Πελοπν. (Ἡλ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ. Καλοσκοπ. Παρνασσ.) βουκέδρα Θήρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ. ἄ. β'κέδρα Θράκ. (Μάδυτ.) βέδρα Λέσβ. βουτσέντρα Τσακων. φουκέντρα Ζάκ. Θράκ. (Σιρέντζ.) Κύθηρ. Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Βούρβουρ. Ἡλ. Καλάβρυτ. Λάστ. Μεσσ. Σπάρτ.) φουκέδρα Κέρκ. (Ἀργυροῦδ.) φικέντρα Θράκ. (Σηλυβρ.) Πελοπν. (Λάστ. Οἰν. κ. ἄ.) φ'κέντρα Α.Ρουμελ. (Καρ.) Β.Εὔβ. Ἡπ. (Πρέβ.) Θεσσ. Θράκ. (Λιμν. Μάλγαρ. Σαρεκκλ.) Πελοπν. (Αἰγ. Ἡλ. Καλάβρυτ. Κόκκιν. Κορινθ. Μεγαλόπ. Μεσσ. Σουδεν. Φεν.) Στερελλ. (Ἀκαρναν. Λοκρ. Παλαιοχ.) φ'κέδρα Θράκ. Μύκ. Πελοπν. (Ἀνδρούς.) Τήν. φουτσέντρα Εὔβ. (Κάρυστ. Κύμ. Ὀξύλιθ.) Μέγαρ. Πελοπν. (Δημητσάν.) φ'τσέντρα Μύκ. Τήν. βουκέντρα Πελοπν. (Ἡλ.) βουκέδα Λευκ. μουκέντρα Πελοπν. (Γερμ. Λακων.) μουκέδρα Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὖς. βούκεντρον. Τὸ βουκέντρα ἐκ παρασυσχετισμοῦ πρὸς τὸ κεντῶ.

1) Βουκέντρι 1, ὁ ἰδ., σύννηθ. β) Μετων. ἄνθρωπος πονηρός, ραδιοῦργος, κακὸς Πελοπν. (Μάν.) 2) Βουκέντρι 2, ὁ ἰδ., Ἡπ. (Πρέβ.) Θεσσ. Πελοπν. (Μανιάκ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Παλαιοχ. Παρνασσ.): Ἐχει πάει ὁ ἥλιος δὴ φ'κέντρες ἀπάνω Πρέβ. Θέλει μὲ φ'κέντρα νὰ μπῇ ὁ ἥλιος αὐτόθ. Ἀπὸ φ'κέντρις ἀνέβ' κι οὐ ἥλιους Θεσσ.

βουκεντρούλο τό, Χίος φουκεντρούλο Ζάκ.

Ἐκ τῶν οὖς. βουκέντρι ἢ βούκεντρο καὶ ξύλο.

1) Τὸ ξύλον ἢ ἡ μακρὰ ράβδος τοῦ βουκέντρου ἐνθ' ἄν. 2) Ὡς μονὰς μήκους βουκέντρι 2, ὁ ἰδ., Χίος: Ἀπὸ βουκεντρούλου θέλει νὰ βασιλέψῃ ὁ ἥλιος.

βουκεντρούλλα ἡ, ἀμάρτ. φικεντρούλλα Στερελλ. (Παρνασσ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. βουκέντρα, δι' ὁ ἰδ. βούκεντρο, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ούλλα κατὰ τύπ. ὑποκοριστικόν.

Βουκέντρι 1, ὁ ἰδ.: Ἄσμ.

Μηλὰ ροιδὰ τ' ἀλέτρι σου καὶ κυδωνὰ ὁ ζυγός σου καὶ τὰ ζυγολουρούδα σου σπυρὶ μαργαριτάρι κ' ἡ φικεντρούλλα ποῦ κρατεῖς ἀπὸ μὴλὰς κλωνάρι.

βουκεντρώνω ἀμάρτ. βουκεδρώνω Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὖς. βουκέντρι ἢ βούκεντρο.

Βουκεντρίζω, ὁ ἰδ.

βουκέφαλος ἐπίθ. Ἰθάκ. βουκεφάλας Λεξ. Μπριγκ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. βουκέφαλος.

Ὁ ἔχων μεγάλην κεφαλὴν. Συνών. κεφάλας.

βούκιθρο τό, Κέρκ. Πελοπν. (Ὀλυμπ. Μεσσ. Τριφυλ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Μικρὸς θάμνος χρησιμοποιούμενος ὡς καύσιμος ὕλη.

